

דף ח.

הרמב"ם הל' כלאים פ"ט ה"ה

עין משפט א.

מִין שָׁיַשׁ בּוֹ מְדֻבְּרֵי וַיְשׁוּבֵי ^א כַּגּוֹן שֹׂר הֶבֶר עִם הַשׂוֹר
וַחֲרַפְתָּךְ עִם הַטּוֹס מִתְּר לְהִרְכִּיבָן זֶה עִם זֶה מִפְנֵי שְׁהָן מִין
אֶחָד. אֶבֶל אָוֹז עִם אָוֹז בֶּר כָּלָאים זֶה בְּזֶה מִפְנֵי שְׁהָאָוֹז
(בִּיתִי) בִּיצְיוֹן מִבְּפִנִים וְאָוֹז בֶּר בִּיצְיוֹן מִבְּחֹזֶץ מִכְלָל שְׁהָם
שְׁנִי מִינִין. וְהַכּוֹן כָּלָאים עִם הַחַיָה וְעִם הַבְּהַמָה וְאֵין
לוֹקִין עַלְיוֹן מִפְנֵי שְׁהָוֹא סְפָק:

שור"ע יו"ד סימן רצז פ"ז

- . ה. מין שיש בו מדברי וגם ישובי ^ב כगון שור הבר ^ג עם השור, וסוס
עם רמרק שהוא מין סוס מלשון בני הרכבים, מותרים זה עם זה.
- . ט. האווז עם אווז הבר כלאים זה בזה, משומש שהאווז ביציו מבפנים
ושל אווז המדבר ביציו מבחווץ וא"כ שני מינים הם.

א. **כسف משנה:** מין שיש לו מדברי וישובי כגון שור הבר עם השור וכו'. משנה בפ"ח:
ומ"ש אבל אווז עם אווז בר כלאים זה בזה וכו'. בס"פ הפרה (ב"ק דף נ"ה): והכוי
כלאים עם הchia וכו'. בפ"ב דברכו רם:

ב. ממשנה ה' פ"ח דכלאים.

ג. כתוב הש"ך בס"ק ה' דתימה דברי"כ י"ח סעיף ד' הביא דיל"א לשור הבר מין היה הוא,
וא"כ אסור עם השור, וצ"ע.